

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Економіка більшості країн світу характеризується розвитком сфери послуг, у якій важливе місце належить туризму [1]. Очевидними є тенденції, за яких від класичного туризму відокремлюються нові, найрізноманітніші альтернативні види, зосередженість на яких дозволяє підвищувати дохідність туристичних послуг та, відповідно, вихід на нові ринки. Розвиток туризму в Україні та світі істотно впливає на такі сектори економіки, як транспорт, торгівля, зв'язок, будівництво, сільське господарство, виробництво товарів широкого вжитку, та є одним з найперспективніших напрямів структурної перебудови економіки, що підтримує національні традиції, стимулює розвиток народних промислів, відродження рецептів приготування цікавих і смачних страв, вимагає збереження природи та створення сприятливих соціальних умов для свого функціонування. Як одна з найбільших галузей промисловості в світі, туризм повинен вирішувати проблеми сталого розвитку. Протягом десятиліть туризм продовжував зростати і поглиблювати диверсифікацію, щоб стати одним з найбільш швидкозростаючих секторів економіки в світі. Сучасний туризм тісно пов'язаний з розвитком і охоплює все більше нових напрямків [2]. Така динаміка перетворила туризм в ключову рушійну силу соціально-економічного прогресу. Нині обсяг бізнесу туризму дорівнює або навіть перевершує експорт нафти, продуктів харчування, автомобілів. Туризм став одним з основних гравців в міжнародній торгівлі і одночасно є одним з основних джерел доходу для багатьох країн, що розвиваються. Це зростання йде поряд зі зростаючою диверсифікацією і конкуренцією серед напрямків.

Туризм є одним з базових секторів вітчизняної економіки, його розвиток має забезпечити її відкритість, зміцнити демократію і курс на європейську інтеграцію. Стандарти керівництва ЄС та світу є пріоритетним завданням у побудові потужної індустрії туризму в Україні в післявоєнний період. Метою сталого стратегічного розвитку туризму є створення конкурентоспроможного туристичного продукту на внутрішньому і міжнародному ринках, розширення внутрішнього і міжнародного туризму, забезпечення комплексного розвитку курортних зон і туристичних центрів з урахуванням соціально-економічних інтересів населення, природних територій, історичної та культурної спадщини. У багатьох європейських країнах вплив туризму на соціально-економічний розвиток території

розглядається через концепцію збалансованого розвитку, яка в результаті формування і реалізації відповідної політики в галузі туризму враховує диверсифікацію зайнятості, охорону навколишнього середовища та охорону природних і культурних ресурсів. Історична та культурна спадщина, доступність ландшафтів, якість послуг є критеріями оцінки збалансованого туризму. Це найбільш важливі показники, які застосовні до кожної області. Важливим фактором, що сприяє розвитку туризму, є формування стратегій територіального управління з урахуванням трудових і матеріальних ресурсів.

Трансформація глобального бізнесу та суспільних інститутів до нових економічних умов диктує траєкторію розвитку вітчизняної туристичної галузі, яка за останні роки стрімко наростила рівні диверсифікації і відкритості для світової спільноти і міжнародного співробітництва. В силу набуття особливого статусу сервісної економіки в посткоронавірусну епоху туристична підсистема глобального господарства посилює позиції в якості одного з вирішальних елементів «високої» світової політики. Так, під впливом сталих міжнародних системних факторів нестабільності, еволюції ціннісних систем країн, політико-економічних змін, еколого-просторових зрушень й на тлі глобальних викликів людству, сучасний туризм набуває загальносвітового характеру [3].

Перехід економіки туризму до повоєнної ери супроводжується появою управлінських проблем, які винятково складні за змістом, та вирішення яких може бути знайдене лише шляхом об'єднання зусиль провідних наукових шкіл і використання потенціалу світових економіко-туристичних систем. Важливим фактором соціально-економічного розвитку конкретної території є ефективна реалізація регіональної політики, заснованої на принципах збалансованості. Нагальною є необхідність привернути увагу вчених і практиків до розробки стратегічних напрямків розвитку індустрії туризму на регіональному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Кукліна Т.С., Цвілій С.М., Журавльова С.М. Загальні тенденції розвитку світового туризму: від коронавірусу до військової агресії. *Підприємництво та інновації. Науковий журнал*. Київ : ПВНЗ «Міжнародний університет фінансів» ; Одеса : ВД «Гельветика», 2022. Вип. 23. С. 12-15.
2. Tsviliy S., Gurova D., Zhilko O. Branding of the domestic territorial tourist destination in the post-war development period. *Das intellektuelle und technologische Potenzial des XXI Jahrhunderts: Wirtschaft, Tourismus, Bildung, Psychologie und Soziologie*. Monografische Reihe «Europäische Wissenschaft». B. 15. Teil 2. Germany, Karlsruhe : ScientificWorld-NetAkhatAV. 2022. Ss. 151-158.
3. Charkina T., Pikulina O., Zadoja V., Tsviliy S. Improvement of the tourism industry management due to introduction of new trends and types of tourism. *Philosophy, economics and law review : Scientific Journal*. Dnipro : DSUIA, 2022. Volume 2, no. 1. 231 p. Pp. 108-117.